

мѣсто-то малко: а ако духъ-тъ ти съдържава мѣсто въ главѣ-тъ ти, то ся види че духъ-тъ трѣбе да има дължинѣ и ширинѣ: и ако гы има, то духъ-тъ ти, споредъ това е подобенъ на камъче-то: защото и камъче-то има дължинѣ и ширинѣ: и ако е духъ-тъ ти подобенъ на камъче-то, то е подобенъ и на вещество-то.

И. Добрѣ, мамо, гледамъ че духъ-тъ ми трѣбе да е любопытно нѣщо. Трѣбе да е въ главѣ-тъ ми; а какъ е въ главѣ-тъ, като не е вещество, не могъ да кажъ.

М. Ако е, сыне мой, духъ-тъ ти толкова чудна вещь, и ако сж нѣкои вещи за него толкова мѣчновразумителны, то колко повече трѣбе да сж мѣчновразумителны много вещи за Бога, Великыя-тъ Духъ.

Книжка-та, която ни даде Богъ, поучаваны за него много вещи, които безъ ней не можахме научи никога. Наистинѣ Богъ е преблагъ, защото ны учи за себе си: и ные трѣбе да вѣруваме всичкы-ты вещи колкото ны учи, ако и да не разумѣваме само нѣкои малкы вещи, и ако и нѣкои да сж много мѣчновразумителны.

И. Забѣлеждавамъ, мамо, че колкото растѣ начинамъ да разумѣвамъ много вещи, и много по добрѣ отъ напредъ. Вѣрувахъ гы отнапредъ защото ти ми гы каза, и защото знаяхъ, че всякога ми говоришь истинѣ-тъ. Отнапредъ не можахъ да представѣмъ на умъ-тъ си, какъ една желѣзна частица може да при-